

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

- I. Episcopi Gallicani contendebant supersedendum non esse depositione, tamensi appellatio interposita esset ante iudicium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ad Salomonem Regem Britonum scripta. Monet ergo Regem illum depositionem Episcoporum illius provinciae, qui se simoniacos esse confessi erant, & ob hoc ipsum ab aliis Episcopis jubente Salomone depositi fuerant, validam non esse, quod à duodecim Episcopis peracta non esset, ac praeterea quod ei peragenda defuisset Metropolitanus. Addit verò Leonem quartum & Benedictum tertium praedecessores suos nihil aliud exegisse, ad hoc ut iudicium adversus Episcopos Britonum rectum esset & legitimum, quàm ut duodecim Episcopi adessent in synodo: *Quorum vestigia & ego quoque secutus, eadem censui, imò & censeo, nec ullam posse Episcopos sui honoris suscipere iacturam quos non constat fuisse à duodecim Episcopis, presente primamque sententiam Metropolitanus Episcopo obtinente, cum examinarentur, auditos.* Verùm ea quae sequuntur, magis urgent. Regi enim imperat ut Metropolitanus Turonensem conveniat, ejusque iudicium expetat, ac propterea ad synodum mittat Episcopos Britonum, qui sunt Ecclesiae Turonensis suffraganei. Quo casu, nimirum postquam accusati fuerint examinati coram Metropolitanus & integro numero collegarum, id est, duodecim Episcoporum celebrato conventu, & ipsi legitime deponi poterunt, & alij Episcopi in eorum loco ordinari. Quia tamen intelligebat aegre consensurum Salomonem ut Episcopi accusati Caesarodunum Turonum mitterentur, quod is eum Metropolitanus Britanniae praesse nolle, Romanum iter aperit, ubi causam ait definitum iri postquam ij auditi fuerint quorum interest. Hanc autem Nicolai epistolam in Decreto suo transcripsit Gratianus 3. q. 6. cap. *Hac quippe.*

VII. Germanos quoque ipsos incescit cupido retinendi vetustam consuetudinem deponendi Episcopos in suis synodis, ita tamen ut à duodecim Episcopis iudicarentur; ut constat ex canone decimo Concilij Triburiensis, quod anno DCCCXCV. habitum est: *Statutum est in hac sancta & universalis synodo ut nullus Episcopus deponatur nisi à duodecim Episcopis.*

CAPVT XXII.

Synopsis.

I. Episcopi Gallicani contendeant supersedendum non esse depositionem, tamen appellatio interposita esset ante iudicium.

II. Hac Gallicanorum regula probatur ex controversia qua inter eos & Hadrianum secundum exarsit in causa Hincmari Episcopi Laudunensis, qui ante

iudicium appellavit Summum Pontificem, petiitque supersederi iudicio. Notatur auctor Tractatus De delicto communi.

III. Id unum contendeat Hadrianus, iudicandam esse appellationem parte utraque audita. Nihil verò aliud prohibet quàm ne quis pendente appellatione ordinetur in loco dejecti.

IV. Synodus Duziacensis ad Hadrianum rescribens se ius auctoritate canonum Sardicensium.

V. Si causam retractari jubeat Pontifex, existimabant Galli eam retractari debere in provincia. Cui regule adhaeret Hadrianus.

VI. Magni momenti est haec Hadriani adhaesio. Quippe canonum Sardicensium & Africanorum auctoritatem inviolatam praestat; ac praeterea duas illas Gallorum regulas, supra propositas, certas esse evincit. Referuntur ipsa Hadriani verba ex epistola ad Carolum Calvum.

VII. Sergius Papa causam Ebbonis Archiepiscopi Remensis retractari iussit in provincia coram Legatis sedis apostolicae. Probat ex epistola synodi Tricastinae ad Nicolaum primum.

VIII. Viraque Gallorum regula probatur etiam auctoritate Hincmari in epistola ad eundem Nicolaum.

I. **E**CCLESIA Gallicana robuste libertatem suam illa aetate retinuit quoad caput appellationum. Primum enim contendeant Episcopi Gallicani appellationem interpositam ante iudicium ab Episcopis provinciae latum non esse ejus momenti ut interim supersedendum foret instructione litis aut pronuntiatione sententiae, & per consequentiam, privatione communio- nis episcopalis, tamen alterius Episcopi ordinatione supersederetur.

II. Hanc eorum fuisse regulam discimus ex controversia quae inter Hadrianum secundum & Episcopos Gallicanos exarsit in causa Hincmari Episcopi Laudunensis. Depositus is fuit in Concilio Duziacensi decem provinciarum anno DCCCLXXI. tamen ante iudicium appellasset Summum Pontificem, petiissetque ut interim supersederetur iudicio. Ea porro Episcopis illis mens non erat ut appellationis prosecutionem prohibere voluerint, quemadmodum existimat is qui Tractatum scripsit *De delicto communi*; sed depositionem iudicare volebant pendente appellatione. Sanè acta aiunt: *Salvo in omnibus iudicio sedis apostolicae.* Hadrianus verò eis exprobrat hanc praecipitationem, contenditque supersederi debuisset instructione litis post appellationem. Depositionem praeterea confirmaturum se negat, donec Hincmarum Laudunensem & accusatorem ejus audiverit in plena synodo; *in presentia nostra, inquit, & totius sedis Romanae synodali collegio.* Haec sunt ejus verba in epistola xxv i i. quae data est ad Episcopos synodi Duziacensis: *Tamen, sicut ipse Concilij actionibus legitur, quoniam salvo in omni-*